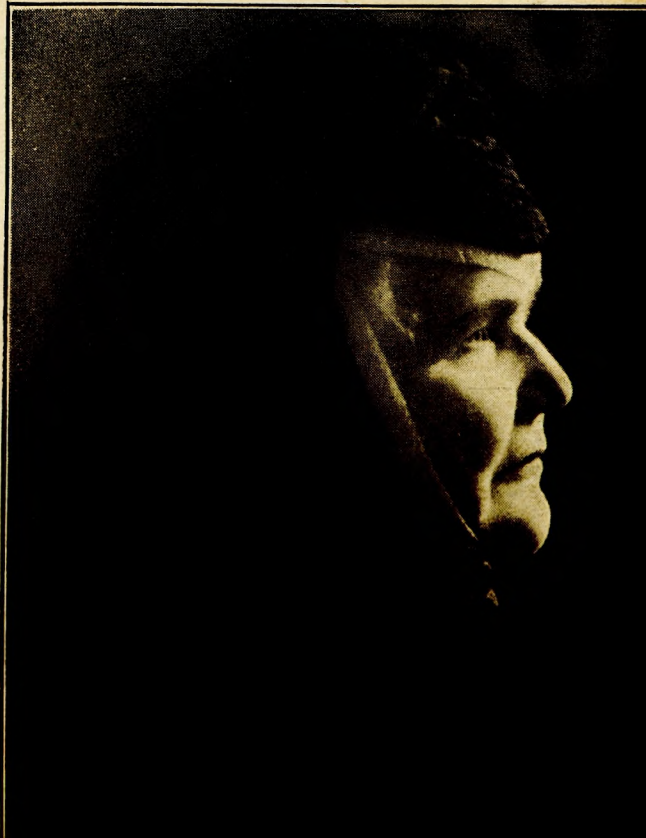

Amicul Tinerimii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Levisa

Amicul Tinerimii

educație, morală, știință, literatură, muzică, distracție

Credința Reginei Poete

În numărul precedent al „Amicului Tinerimii” am dat în traducere o parte din miezul articolului dedicat de „Carmen Sylva” filosofului evreu Bernays.

Dăm în numărul de față continuarea aceluși articol până la sfârșit. Ținem să se știe că redăm numai frazele referitoare la chestiunea religioasă din acea bucată literară.

„Evreii — continuă regina poetă — sunt singurul popor ce nu decade. Ei rămân tari în credință, plini de vlagă și „uniți”, strânși între ei, ajutându-se mutual, sănătoși prolifici (adică puioși) și, astfel, puternici. Și toate acestea ei le datoresc numai unui singur om, un fel de rege al regilor, medicul cel mai înțelept ce a existat vreodată: Moise .

„Cine ar putea sta demn pe Tron fără a se supune îngenunchind înaintea înțelepciunii moralei lui Moise? Moise a fost ca un Suveran care întâi și-a format poporul său și l-a fasonat așa fel ca să reziste tuturor furtunilor. Dacă toată lumea ar fi

Portretul de pe copertă cât și cel alăturat, însoțite fiecare de o dedicație, sunt cedate din colecția d-lui Amiral Grașoșchi, fost aghiotant al M. S. Regelui Carol I.

General Dr. Vr. P. Stavrescu

Carmen Sylva ca prințesă.

acceptat legile mozaice, n'ar fi suferit de tuberculoză, de cancer și de celelalte epidemii ce fac în lume atâtea ravagii. Azi, Suveranii sunt preocupați mai mult cu știința războaelor. Fost-a oare Moise un rău conducă-

tor de armate, fiindcă a fost cel mai mare medic? Când oare au reputat evreii cele mai mari biruințe? Când oare ei au fost eroi și au săvârșit minuni de vitejie? Nu atunci când erau în credința că Dumnezeu luptă cu ei și pentru ei?

„Abia târziu când au simțit că au căzut în păcate și nu mai voiau să știe de rigurozitatea legilor sacre, atunci reaua conștiință i-a învățat să cunoască ce e frica și au trebuit să fie risipiți pentru ca apoi să fie reînțorși la vechea dreaptă credință în Dumnezeu, după ce au suferit tot felul de nenorociri. De-ar fi continuat să le meargă tot bine mereu, atunci primejdia era să le fie mare de tot, căci s'ar fi putut să piară singurul popor monoteist din întreaga lume; iar aceasta ar fi fost pentru omenirea toată un regres poate de veacuri. Poporul evreu ar trebui, deci, să fie întrebuințat ca „maia” sau „aluat” pentru a servi de model în plămădeala celorlalte neamuri și spre a le îndrepta pe căi mai înalte, căci marea-i sănătate a făcut ca spiritul evreilor să fie cu mult mai viu, puterea lor sufletească mai descătuzată și mai liberă, suferințele i-au făcut

cumpătați și economi. In loc de a-i prizoni și de a-i persecuta, ar fi mai bine să se învețe câte ceva dela ei. Mai mult încă, acei dintre oameni cari primesc o pregătire pentru „Tron“ ar trebui educați ca Moise: în știință, dar mai ales în medicină și cu deosebire să studieze Biblia mai mult ca orice altă carte. Căci acolo în Biblie sunt legi despre care Suveranii urmează să aibă adânci cunoștințe.

„Singurul pericol pentru poporul cel ales este de a înceta să mai fie persecutat și de a fi prea intim cu popoarele creștine, adică atunci când își va neglija preceptele religioase și ar adopta ceea ce vede la falșii strălucitori, la acei cari în schimb se prăpădesc de boale de care giganticul Suveran, Moise, a știut să-i ferească pe evrei.

„Uităm uneori că trăim și ne hrănim din Biblie, cea mai minunată carte din câte au existat și există, și că ne-am putea foarte ușor lipsi de toate cărțile, dar de acest isvor dătător de viață, nici-odată.

„Cel ce se gândește la voința de fier ce în-suflețea pe Moise care a sfărâmat în dreapta lui mânia **TABLELE LEGII**, fiindcă avu puterea să aducă altele noi, acela, cum și cine se aprofundează în cărțile profeților, aceia vor găsi multă ușurare: în nopțile posomorite, când te chinuește insomnia ori ai coșmare, nimica nu e mai bogat în mângâeli, decât o pagină din Isaia sau din Ieremia, cum și multe pasagii din cărțile celorlalți. Nu te poți sătura citindu-i, când toate celelalte cărți amuțesc ori nu'ți mai oferă nici-o consolare. La urma urmii, e cu totul de prisos a se mai scri alte cărți de devoțiune; e destul să citească

cineva numai profeții! Acolo sunt trecute toate suferințele pământești și e o jale demnă, cu care îți poți ușura inima.

„Ciudat lucru: trăim și ne hrănim cu toții din Biblie, și cu toate acestea ne permitem a disprețui poporul ce a produs cartea cărților! Poate că în realitate noi nici nu disprețuim poporul acesta, ci ne temem de el, fiindcă știm ce putere are, și nu facem de cât să ne apărăm, de teamă să nu fim coplesii de el

rușine. Evreii nu puteau să-l înțeleagă, fiindcă ei așteptau pe Mesia venit să aducă iarăși puterea politică, strălucirea și splendoarea de altă dată ca manifestare exterioară.

„Creștinismul și el la rândul rămase pur numai atât cât fuse prizonit. In momentul în care a ajuns la putere și la onoruri, a și încetat cu desăvârșire de a mai fi creștinism. Dacă Cristos ar reveni pe pământ, ar rămâne uimit văzând pe cine își zice creștin!

„Evreii n'au în sânul lor așa desbinări cum au creștinii; evreii n'ar fi căzut niciodată în nebunia cruciadelor; evreii n'au făcut dogme care să fie contestate de alții. Unde sunt oare dogmele lui Cristos? In predica de pe munte? Sau în cuvintele Lui când zicea că ar trebui să fim săraci și să dăm ajutor săracilor? Nici prin gând nu I-ar fi trecut vreodată lui Crist că din cauza lui „filloque“ creștinătatea se va desbina și va rămâne desbinată etern; și nici că din cauza sfintei Sale ultime Cine cea de Taină, pe care voia s-o lase ca amintire și consolare, bietelor Sale oițe pierdute, se vor naște certuri nesfârșite, că în numele Său se va înființa Inchiziția, se

vor aprinde ruguri, se vor născoci torturi necunoscute nici chiar în infern! Isus voiă, din contră, să desăvârșească preceptele lui Moise și să le adauge **BLANDEȚEA** ce lipsea acestor precepte. Dar oamenii pe atunci nu erau copți la minte pentru „**BLANDEȚEA**“ și o degradară făcând din ea o caricatură hidoasă.

„Iudaismul nu știe ce e superstiție. E poate în rasa iudaică să nu admită superstiția, sau că dătoarește lui Moise această repul-

*Fi multumesc
din inimă pentru
dăruitul cel
inbitor!*

*Chiar
Măi 1904*

Cuvinte adresate pe dosul unui portret, de M. S., d-lui Ioan Eșteanu dela Creditul Rural din București.

și să fim apoi apăsați la rândul-ne. Dar de ce nu învață oare creștinii dela evrei? Căci din iudaism am eșit noi creștinii. De ce le întoarcem spatele și ne tăgăduim origina? Cel puțin origina noastră spirituală e chiar acolo, și nu aiurea; nu zic ba despre India, dar in linie directă, Iudeea! Cristos a putut numai într'un popor inecat in suferințe, apăsat, trist, să apoteozeze suferința, să vorbească săracilor și să acopere pe bogați cu

Carmen Sylva și religia

Este drept, este bine și plăcut lui Dumnezeu, ca toți cetățenii și mai ales tinerii, să fie crescuți și păstrați în sinceră iubire și devotare către Rege și Dinastie pe care numai adevărata credință și temere de Dumnezeu o pot produce.

Ca să-i iubim pe regi, trebuie să-i cunoaștem și să știm valoarea și folosul lor pentru Țară. Când e vorba despre Dinastia Română, nu e deloc greu să descrii și să istorisești faptele cele multe și mari. Singura teamă e că nu vei putea scrie tot binele făcut țării și poporului Român de această admirabilă casă domnitoare. Ar trebui, de aceea, să scrie mulți și să spună fiecare ce a înțeles și ce știe el. Cunoștințele s'ar putea completa atunci din spusele tuturor și s'ar afla astfel tot ce trebuie să se știe.

În prezentul articol ne-am propus să vorbim despre marea Regină Elisabeta a României, cunoscută și sub numele de Carmen Sylva. Nu putem însă vorbi despre Regina Elisabeta, fără să amintim și ceva despre Regele Carol I. Dacă a existat cândva în vreo țară, dinastie care să înțeleagă dumnezeiește chemarea ei, apoi aceasta a fost în primul rând, strălucita dinastie întemeiată în România de către marii suverani: Regele Carol I. și Regina Elisabeta.

Marele Rege Carol I. a fost un bărbat profund religios. Conștiința că are ca rege o chemare divină, l-a făcut să aleagă ea deviză a dinastiei Sale frumoasele cuvinte: „*Nimic fără Dumnezeu*“. Și într'adevăr: cu Dumnezeu și-a început domnia; cu Dumnezeu a biruit toate piedicile și neplăcerile interne în dorința de clădirea și ridicarea României; cu Dumnezeu a biruit în Războiul Neatârării și a întemeiat Regatul; cu Dumnezeu a dus vechiul mic regat la strălucirea și puterea creării României Mari; cu Dumnezeu, la serbările izbândeii; dar tot cu Dumnezeu, alături de popor, și în zilele grele de lipsă și suferință.

Marea Regină a trăit pentru marele Rege și amândoi s'au completat spre a fi în România suverani cu adevărat „*din grația lui Dumnezeu*“. Seriozitatea înțelepciunii și calculul manifestat în orice mișcare și vorbire constituind caracterizarea regelui Carol, se completa minunat cu atrăgătoarea bunătate și duioșie a reginei Elisabeta, socotită pe drept ca o adevărată Mamă a poporului. Cu însușirile ei distinse, Regina Elisabeta a fost cunoscută în toată lumea ca un suflet mare. Chiar dacă nu ar fi fost ceea ce era, incununată și venerată de mult ca: buna Regină a României, sufragiul universal ar fi proclamat-o oricând cu unanimitate Regină între regine, pentru calitățile ei alese.

Nu numai nașterea, cât religia a format sufletul marei Regine cu aceste însușiri strălucite. Ea a trăit viața întreagă sub *aspra religie a suferinței*. „*Pe cine iubește Dumnezeu, îl muștră și-l înțelepțește*“, — zice Scriptura

Sfântă. Pe Regina Elisabeta, Dumnezeu a iubit-o foarte mult. *Pentru Regina Elisabeta, religia era chiar viața ei*. Ca și dreptul Iov din Scriptură, ea a învățat din suferințe să cunoască voia lui Dumnezeu și să se plece ei fără murmur, laudând și preamărind pe Dumnezeu pentru toate. Școala suferinței a învățat-o apoi pe dânsa, „*să simpatizeze cu toți cei mici și în suferință și să aibă oricând ureche deschisă și inimă compătimitoare pentru cei lipsiți și nevoiași, ca una care înălțase cu lacrimi multe rugăciuni către Dumnezeu, sub truda zilei și în vegherile nopței, primind dela Atotputernicul mângâierea și încurajarea necesară; din religie Regina învățase să scrie despre chemarea unui suveran: „Regii trebuie să fie ca și Dumnezeu, mereu cu ușa deschisă și gata să primească, să asculte și să ajute pe fiecare om, ori de ce nație, ori de ce religie și ori de ce poziție socială ar fi el. După cum este Dumnezeu tată al tuturor oamenilor, ori de ce culoare a feții, ori de ce nație și religie: așa este un Rege părintele tuturor în țara în care domnește el*“. Acest principiu a devenit apoi o plăcută tradiție pentru Dinastia română. De aceea marea Regină scrie, cum în casa ei părintească mai întâi, și în palatul ei regal după aceea, găsiau caldă primire și diferite personalități chiar dintre Evrei, luați chiar și în serviciul palatului împreună cu alți supuși credincioși ai regatului, tocmai într'un timp când Evreii nu a-

veau drepturi în țară. Ce admirabilă înțelegere a adâncurilor religiei creștine și a spiritului care era în Moise sau spiritului Evangheliei Domnului Hristos!

Poate se va zice: Evreii sunt răi și periculoși! Dar fi-vor ei mai răi decât noi creștinii? Or fi Evreii răi, dar durerile răutății lor nu le-a simțit nimeni dintre noi Români în măsura în care le-a simțit pe capul său Domnul nostru Isus Hristos. Și totuși, *Domnul Hristos s'a lăsat răstignit și pentru mântuirea lor, s'a rugat și pe cruce la Tatăl pentru iertarea lor.*

Or fi Evreii răi. Dar ce au întreprins creștinii, sau *că-am întreprins noi Români ca să-i facem buni?* Cari sunt mijloacele culturale ale noastre ca creștini și ca Români pentru câștigarea Evreilor la o viață mai înaltă? Ciomagul și spargerea geamurilor? Dar toate acestea le fac creștinii și Români noștri pentru că nu cunosc Cuvântul lui Dumnezeu, care zice: *„Vai fie pustiiilor, căci și tu vei fi pustii!”*. Dacă umplem atmosfera românească cu ură și groază nu vom respira decât acestea, cari vor produce odată o explozie și o pustiire generală.

Toată această ură și prigoană se întâmplă nu pentru că Evreii sunt Evrei, ci pentru că *creștinii nu sunt creștini*. Regina Elisabe-

ta scria încă din anii 1911: *„Dacă creștinismul ar mai fi azi așa cum a fost predicat de gura lui Hristos, atunci el ar fi o cu totul altă religie decât ceea ce numim azi creștinism. Dacă am compara faptele și cugetele noastre cu predica de pe Munte, ar trebui să înmărmurim de rușine... Ar trebui să umplem forma cu spirit și să căutăm spiritul primilor creștini de pe timpul când creștinismul nu se adaptase păgânismului... Creștinii au scuzat ura lor contra Evreilor și veșnicile prigoniri contra acestora cu faptul că ei au răstignit pe Domnul Hristos. Dar să fim sinceri și să spunem: Ce ar face oare creștinii de azi dacă s'ar arăta în mijlocul lor Domnul Hristos ca pe vremuri? Evreii tot i-au mai strigat și Osana; dar mă tem că creștinii nici atât, ci L-ar declara imediat ca om periculos...”*

Oare n'au fost declarați astăzi și bieții Români Adventiști ca periculoși, numai pentru că aceștia s'au întors la creștinismul primilor creștini și vor să trăiască în viața Domnului Hristos din Predica de pe Munte? De mai bine de 30 de ani nu cu gândăveală puțin înțeleasă ca a lui Petrache dela Maglavit, ci cu claritatea cuvântului Sfintei Evanghelii, Adventiștii, cu cuvântul și cu fapta, vestesc Românilor noștri ceea ce a vorbit bunul Dumne-

zeu nu cu Petrache, ci cu mării Săi Profeți și Apostoli și ceea ce ne-a vorbit prin însăși Fiul Său, Domnul Hristos. Dar pentru aceasta, Adventiștii au fost declarați ca periculoși de către ai bisericii și s'a deslănțuit contra lor o rușinoasă prigonire cu foc și pârjol.

Intre alți oropsiți și urgisiți de lume, buna și marea Regină a cunoscut și pe Adventiști și s'a pronunțat despre ei. Grupa Adventiștilor din Sinaia, acum aproape 30 de ani, recomandați de către preoți huiduieților tuturor și prigonirii organelor polițienești, se adunau pentru rugăciune și cântau laude lui Dumnezeu într'un boschet dosit în parcul Castelului Regal, până ce au fost descoperiți de cineva din serviciul Castelului și igoniți și de acolo. Buna Regină a auzit despre aceasta și a zis: *„Să lase în pace pe bieții oameni să cânte lui Dumnezeu după credința lor! Au făcut vre-un rău?”* Curând după acest incident, marea Regină a cunoscut literatura Adventiștilor despre care, acel suflet nobil, profund religios și bun, care cunoscuse toată literatura religioasă produsă pe glob, Regina, cea însăși autoare de literatură religioasă, a zis: *„Niciodată până acum nu am cunoscut literatură cu o mai puternică, mai moralizatoare și mai înălțătoare influență ca aceasta. Dorința mea este ca asemenea literatură să fie tipărită și în românește, spre a ridica poporul român la o viață mai creștinească, mai morală, mai curată și mai sănătoasă”*.

Dorința bunei Regine s'a îndeplinit. Literatura cea după voia lui Dumnezeu s'a tipărit și răspândit de Adventiști, în valoare de milioane de lei, producând prin influența ei, nu bețivi, stricați, excroci, spioni și trădători sau bolșevici și anarhiști; ci adevărați creștini cinstiți, cu viață curată și sănătoasă, credincioși lui Dumnezeu, credincioși Regelui și Țării lor. De 30 de ani Adventiștii predică în țara aceasta: Dumnezeu a vorbit prin profeți și prin Domnul Hristos și ne-a făcut cunoscut voia Lui, poruncile Lui,

și calea mântuirii noastre. *Noti trebuie să ne întoarcem dela rele, să ne pocăim*, să primim în inima noastră pe Domnul Hristos în credință ca să înnoiască inima și viața noastră după voia Sa: și să ne pregătim astfel pentru apropiata Sa venire în mărire, făcându-ne buni unii față de alții!

Iubite cetitor! Dumnezeu a vorbit încă din veacuri prin sfinții Săi Profeți; iar în cele din urmă ne-a vorbit prin însuși Fiul Său, Domnul Hristos, care ne-a adus cuvintele vieții, trăite de Domnul ca să ne lase model.

Dumnezeu a dat țării noastre Regi mari, cu adevărat dela Dumnezeu cari cu cuvântul și cu fapta, au lucrat mereu la ridicarea sufletului românesc.

Dumnezeu ne-a dat pe Regele Carol al II-lea care a rostit înțeleptele cuvinte adevărat regale: „Eu sunt ortodox; dar respect credința pe care și-a ales-o fiecare”. Și a zis: „Doresc o biserică vie care să îndrepte viața popoului în căile lui Dumnezeu”.

Dumnezeu ne-a dat Regi și Regine cu suflet adevărat creștin dela cari noi toți putem să învățăm, să ne facem mai buni. Dumnezeu a lăsat să se predice pe plaiurile României cuvintele minunate ale Sfintei Evanghelii, din cari noi toți putem ști ce să facem. Față de toate acestea, mai este nevoie de minuni extraordinare, ca să ne lămurim asupra vieții adevărat creștinești și trebuie să mergem la Maglavit pentru aceasta?

Domnul Hristos a zis pe vremuri: „*Au pe Moise și pe Profeți. Iar, dacă nu ascultă de cuvintele lor, nu vor asculta, oricâte minuni s'ar face*, și chiar dacă ar vedea morți înviind din morminte”.

Cu sufletul ei de poetă, marea Regină Carmen Sylva, poate că a scris despre Moise și despre Domnul Isus cuvinte cari nu corespund în totul adevărului dumnezeesc, dar Regina Elisabeta a înțeles valoarea divină și veșnică a legii lui Moise și sensul Harului și iubirii minunate a Domnului

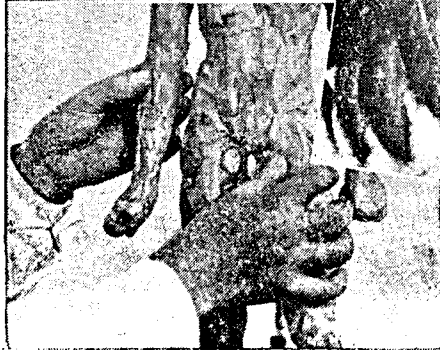
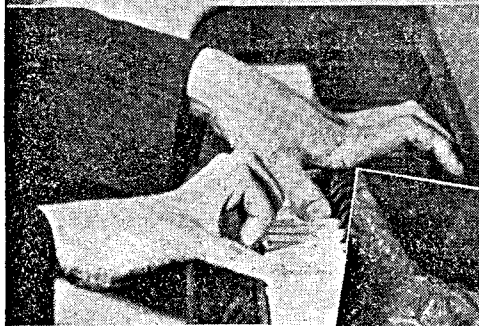
nostru Isus Hristos și le-a aplicat în viață. *Acestea au fost normă și regulă la palatul marilor noștri Regi*, iar nu superstițiile populare inspirate și hrănite de bisericile decăzute.

Iubite cetitor! Dumnezeu și azi zice, ce a zis prin credincioasa și buna Regină Elisabeta: „*Întoarceți-vă la pocăința adevărată*, nu prefăcută; și primiți în inimile și în sufletele voastre, *spiritul primilor creștini*, ca să ajungeți la sinceritatea și curățenia de suflet a lor, spălați de ura și de răutățile la care vă ațăță satana și uneltele sale; și atunci

vi se vor destupa urechile, să auziți și voi chiar în casele voastre” — nu numai la Maglavit, — „ce a zis Dumnezeu; și vi se va lumina mintea ca să înțelegeți cuvintele lui Dumnezeu și să le impliniți, ca să fiți buni unii față de alții”; aceasta este religia Domnului nostru Isus Hristos! Aceasta era religia Reginei Elisabeta, aceasta este religia Dinastiei române!

Ștefan Demetrescu

avocat

LIMBAJUL MAINILOR

Ca și după scris, mâna, nu numai după trăsăturile sale, dar și după forma sa,

desănuiește caracterul celui cărui îi aparține. Iată niște mânuțe drăgălașe și nevinovate de copil care nu cunoaște

nimic din viață. În schimb, la stânga, toată muzica vorbește prin aceste mâini subțiri și lungi de artist-pianist, atât de vorbitoare și atât de impresionante. Măinile spălătorești-cântă poema lucrului din greu, răbdător, îngăduitor și bine făcut. Artistul-sculptor, și el, vorbește despre arta lui prin forma unei mâini delicate și mlădioasă.

Gânduri răslețe...

În tot locul e mare frământare... În vie e lume multă. De câteva zile fetele și băieții au dat zor cu strânsul boabelor aurii și pline ale ciorchinilor de struguri. Carele ies de două ori pe zi scârțâind, trosnind din greu și trase a lene de boi puternici, ducând la cramă hârdaele pline cu struguri.

Jos de vale într'o livadă, mai multe tinere și tineri, de ție mai mare dragul să-i privești, adună cu dibăcie merele și perele pe cari le așează frumos în coșuri... Nu departe de ei un voinic scutură nucul care bucuros lasă să cadă jos roada sa bogată.

Un cârd de păsări călătoare trece pe deasupra satului și se pierde în zare, îndreptându-se spre locuri mai calde. Apoi pe fiecare zi altele și altele urmează același drum până ce crângurile și zăvoaiele ajung tăcute, lipsite de cântecele pline de vrajă ale micilor păsărele.

Pe potecile pădurii a început să se aștearnă covor de frunze ruginii... Vântul începe să bată mai răcoros aducând cu el, de pe dealuri, chiotele flăcăilor ce se întorc dela vie și de prin livezi.

E toamnă... Vremea când omul își vede răsplătită truda sa

de luni de zile de nesomn, griji și arșiță. Inima i se bucură când cu grijă își adăpostește roada câmpului său.

La fel — cândva — veni-va și asupra fiecăruia dintre noi o toamnă a vieții. Acum suntem tineri. Ne bucurăm de tot ce viçoarea tinereții ne pune la dispoziție; dar veni-va o zi de toamnă când va trebui să ne uităm după roada. Oare va fi ea îm-

roadele sale. Aceasta depinde de fiecare dintre noi.

Vom fi căutat ca în viața aceasta să nutrim numai gânduri nobile și sfinte, atunci caracterul nostru se va fi dezvoltat în chip dumnezeesc și rodul va fi îmbelșugat și spre fericirea noastră și a multora.

Ne vom fi lăsat stânjeniți de patimi și obiceiuri rele, nu vom fi luat seama la îndrumările părinților și celor ce ne vor binele și mai ales la sfaturile pe cari Amicul Tinerimii, „Isus Hristos“, le dă continuu prin Cuvântul Său și prin gura servilor Săi, atunci ne vom vedea în toamna vieții fără nicio agoniseală și bătuți de vânturile reci ale lumii acesteia.

Cine este acela dintre noi care să-și dorească un asemenea timp! Cred că nimeni. De aceea cuvine-se ca la fel ca și vierul ce-și curăță butușul primăvara de orice ramură uscată și mai mult păgubitoare bunei dezvoltări de mai târziu și la fel ca pomicultorul ce-și curăță și îngrijește cu multă atenție pomii, săpându-i, curățindu-i de omizi, stropindu-i cu gândul la o roadă bună și bogată, zic, la fel și noi în această primăvară a vieții noastre, să ne curățim și să ne îngrijim sufletul nostru ca nimic și nimeni să nu stingherească rodirea îmbelșugată a lui spre slava Dumnezeului nostru și spre fericirea noastră.

Iubiți tineri, anii trec și toamna vine. Putea-vom fiecare dintre noi să ne bucurăm atunci de rodul vieții noastre? Se cade a ne pune pe lucru chiar de acum cât încă nu s'au ivit florile, ca apoi roada să fie din cea bună. Isus stă gata a ne ajuta. Să-L luăm cu noi și vom fi siguri de o toamnă frumoasă.

Vasile Florescu

COPILUL ȘI PLOAIA

*Dumnezeu deșartă cada
Cu mărgelile pe pământ.
Un copil cu fața smeadă,
Numără cu fața 'n vânt:*

*Zece, douăzeci, o sută....
Plouă strașnic dinspre sud.
Biruit, aleargă 'n casă;
E micușu-ășa de ud!*

*— Mamă, multă apă are
Dumnezeu în ceruri sus —
Plouă mult, fără 'ncetare
Și tot negru-i spre apus!*

*— De ce 'ncerci a număra
Cu puterea minții tale?
De-acolo de sus din cadă
Câțiva stropi... pornesc la vale!*

N. N. Bosneanu

belșugată? Va fi ea numai din cea bună? Vom fi îngrijit noi de cu vreme ca nimic să nu o fi stricat? Iată lucruri, iubiți tineri, cari ar trebui să ne dea de gândit.

Felul nostru de trai în aceste zile când ni se pare că am fi în stare să sfărâmăm și stâncile, va duce într'un chip sau altul

Nostimă întrebare! Nu? Cum adică, eu bărbat să fiu întrebare dacă sunt într'adevăr bărbat? Sau mie femeie să mi se spună că aş putea fi altceva decât ce sunt?

Da, întrebarea e curioasă și totuși bine pusă. E provocată de realitate. Sunt bărbați cari nu știu că nu sunt pe deplin bărbați! Și femei la fel! Vieța sbuciumată din atâtea căsnicii este dovada cea mai irecuzabilă care poate fi adusă în sprijinul acestor teze, dovadă pe care o vom analiza, imediat, pe larg.

Auzi adesea pe câte un necăjit de soartă spunând că, dacă n'ar exista bărbați sau n'ar exista femei, n'ar exista nici certuri sau neînțelegeri, sau cel puțin n'ar mai fi vorba de nepotrivire de vederi mixte - între bărbat și soție - ci ar rămâne numai frământări, mult mai suportabile, între elemente de aceeași natură, sau poate, nici acelea n'ar mai fi.

Cum însă Natura a vrut așa, cu toate că, din primele începuturi planul fusese altul, trebuie să primim vieța așa cum ne-a fost croită și s'o trăim cum au putut s'o trăiască și toți cei dinaintea noastră. Că femeia ar fi putut să fie într'un fel și că bărbatul ar fi fost mai bine altcum, sunt detalii - de altfel destul de importante -

cari se pot câștiga de partea dornică să-și vadă jumătatea altfel de cum a cunoscut-o din prima vedere. Situația devine mai complicată numai atunci când se constată că nimic și nimeni nu poate contribui la o schimbare. Această nepotrivire persistând, vieța devine neplăcută, intervin fel de fel de ciocniri, totul devine un chin, până în clipa când traiul devine insuportabil.

Punctul care ne interesează este să știm de unde vin și din ce constau aceste nepotriviri? Răsfoind mai deunăzi o revistă germană, am dat peste o legendă amuzantă, scoasă la iveală de cunoscutul scriitor și psiholog vienez *Walter Finkler*. Legenda a fost născocită de bătrânul filozof grec Platon, care își frământa și el mișca cu această problemă. Platon nu credea în teoria biblică a Creațiunii. El își puna nedumerit întrebarea: De când există bărbați și femei? și nu-și putea închipui că din primele începuturi ar fi putut exista nepotriviri între bărbat și femeie. A vrut atunci să creadă că, la început de tot, femeia și bărbatul erau una, o singură persoană. Nu exista dragoste, nu exista căsnicie și nici vreo altă incomoditate pe pământ. (Și cum ar fi putut exista când bărbatul și femeia erau doar literalmente un trup și un suflet!) Această situație paradizică stârni invidia zeilor.

Intr'o zi, unul din zeii invidioși coborî de pe Olimp și tăie în două ființa dublă: în jumătatea masculină și aceea feminină. De atunci există în căsnicie jumătăți mai bune sau mai rele, de atunci, în sfârșit există dragostea. Ea nu e altceva decât dorința celor două jumătăți de a se reîmpreuna ca odinioară!

„Dacă ar fi să dăm crezare acestei legende, spune *Walter Finkler*, știința modernă ar putea țese mai departe basmul lui Platon: Acel zeu invidios nu a efec-

Sunteți într'adevăr

Petre P. Paulini, fiul

tuat cu destulă grijă despărțirea în bărbat și femeie a ființei duble. Bărbatului i-a rămas atașat ceva din jumătatea feminină, iar femeia a rămas grevată de o influență masculină. Noi toți am rămas ființe duble, însă fiecare a căpă-

bărbat ? femeie !

tat pentru drumul vieții cel puțin o priză dela sexul celălalt. Unul mai mult, altul mai puțin. Azi știința o poate dovedi cu exactitate. Despre hormoni s'a vorbit de atâtea ori. Aceștia sunt suciri misterioase pe cari anumite glande le separă în sânge și care colaborează la formarea corpului și la activitatea organelor. Sunt hormoni feminini cari lucrează la gingășia formelor, glasul limpede, părul lung, pe scurt la totul ce împrumută femeii caracteristica feminității. Și sunt hormoni masculini cari fac să crească barba bărbatului, îi formează vocea de bas și pieptul păros de erou cântat de Omer, într'un cuvânt, totul ce stă la baza particularităților masculine. Spre marea ei surpriză, știința a putut constata că în sângele fiecărei femei circulă și hormoni masculini, după cum sângele bărbatului conține întotdeauna cantități apreciabile de hormoni feminini (zeul lui Platon a făcut așa dar împărțirea într'adevăr destul de neglijent!..).

Filozoful vienez *Otto Weininger* a anticipat în mod genial acest rezultat științific în celebra sa lucrare „M-und W-Lehre“ (teoria despre Masculin și Feminin):

„Nu există un „bărbat“ 100% și nici o „femeie“ 100%! Fiecare om reprezintă dimpotrivă, un amestec de însușiri masculine și feminine, de „M“ (asculin) și „F“ (eminin). La bărbat preponderază firește M-ul, iar la femeie F-ul. Dacă însă la femeie răzbește M-ul, atunci avem în fața noastră femeia masculinizată, „femeia-bărbat“. La rândul bărbatului cu mult F, e un biet „martir al papucului“.

„Dacă... și acum ne oprim la o consecință practică importantă a te-

oriei lui *Weininger*. Secretul ultim al dragostei și bune înțelegeri persistente ar consta, adică, în amestecul de M și F al unei perechi căsătorite. Bărbatul cu mult F are nevoie de femeia cu mult M; la fel și bărbatul cu puțin M. De exemplu: un bărbat cu 90% M și 10% F, se poate îndrăgosti și poate fi fericit cu o femeie care să aibă 90% F și 10% M. Vechea frază cum că bărbatul și femeia trebuie să se completeze reciproc, capătă astfel o existență quasi matematică, de formulă. M. și F-ul unuia, trebuie să dea 100% cu F și M-ul celuilalt. În aceasta ar consta enigma dragostei. Proporția amestecului de M și F, trebuind sesizată, instinctiv, din prima privire“.

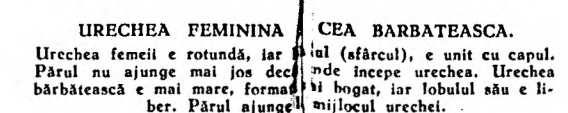
Acum însă s'ar putea pune întrebarea: Ce anume e F (eminin) la un bărbat și ce e M (asculin) la o femeie? Experiența zilnică, bunul simț și un dram de instinct de observație, dau răspunsul. Fiecare sex își cunoaște trăsăturile, gusturile, obiceiurile și tot ce-i aparține. Astfel îi va fi ușor să discearnă în sexul opus, orice detaliu cunoscut de el, ca al lui. Pe de altă parte, concluziile îndelunțelor observațiuni ale psihologului *Finkler*, exprimate prin schițele alăturate — arătând unele din semnamentele cele mai tipice — nu sunt lipsite de o vădită realitate.

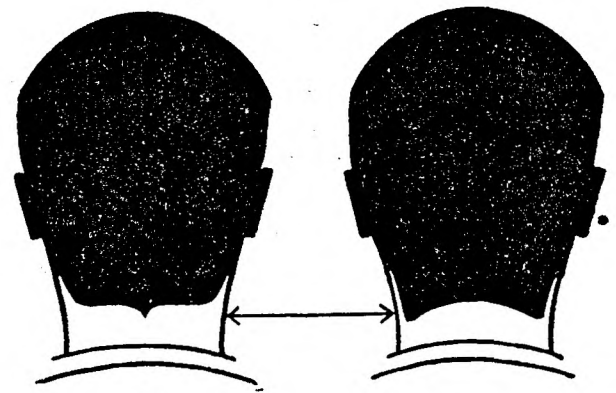
FORMA PARULUI DEASUPRA FRUNȚII.
In stânga fruntea unui bărbat cu vârsta înaintată, care a pierdut părul. În dreapta (dreapta) fruntea unui bărbat cu vârsta înaintată, care a păstrat părul. Linia dreaptă (dreapta) este caracteristică femeii.

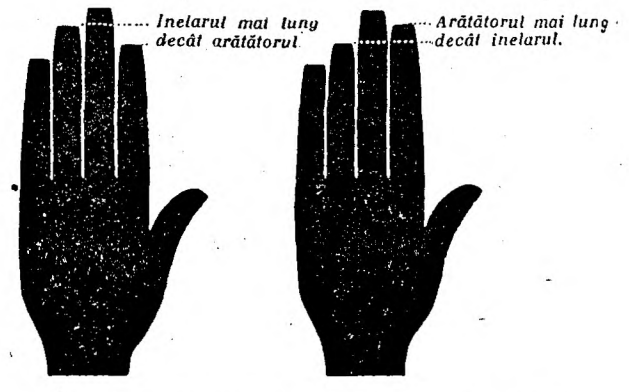
CUTA DINTRE NAS ȘI BUZE.
Accentuarea ei (dreapta), trădează masculinitate, chiar și la femeie. Gura frumos arcuită, și forma adâncită a marginii de sus a buzei, e feminină. Dacă un bărbat are o astfel de gură, are înclinații feminine.

URECHEA FEMININĂ ȘI CEA BARBATEASCĂ.
Urechea femeii e rotundă, iar cea masculină e sfârșită (sfârșitul), e unit cu capul. Părul nu ajunge mai jos decât de început urechea. Urechea masculină e bogată, iar lobulul său e mijlocul urechei.

CEAFA MASCULINĂ ȘI FEMININĂ.
Limita de jos a părului la bărbat (dreapta) ajunge în ambele părți adânc în ceafă. La femeie 100% (stânga), ceafa ar trebui să fie liberă de păr. Femei cari purtând „Bubikopf“ sunt nevoite să-și radă ceafa, au o influență masculină.

LUNGIMEA ARATĂTORULUI ȘI A INELARULUI.
Dacă arătătorul este mai scurt decât inelarul, preponderază însușirile bărbătești. Degetele arătătoare care sunt mai lungi decât inelarele, sunt semne distinctive ale mâinilor de femeie. Trebuie examinate ambele mâini, căci se întâmplă foarte des ca o mână să fie masculină, iar cealaltă feminină.

Iubire de mamă

Intr'o casă sărăcăcioasă dela marginea unui orașel de munte, locuia o femeie împreună cu fiica sa. Fata era ascultătoare și întru nimic nu depășea cuvântul mamei sale. Inșă, la orice ocaziune de plimbare, ieșire în public, vizite, sau altele de felul acestora, fata căuta totdeauna să evite tovarășia mamei sale. Nu avea apucături rele cari ar fi putut s'o facă să roșească în fața mamei. Dimpotrivă, era demnă de toată lauda. Dar atunci când trebuia să stea cot la cot cu mama ei, o umbră de întristare puneă stăpânire pe întreaga-i ființă. Această mahnire ce-i învăluia sufletul, i se reflecta imediat și pe față...

Adeseori era întrebată cu stăruință de mama ei, care simțea prea bine acest zid:

— Copila mea, lămurește-mi te rog această stare a ta de veșnică indispoziție. Imi faci impresia că nu te simți bine în anturajul meu, și mai ales atunci când te însoțesc undeva. Spune-mi și mie, fetița mamei, care este motivul?

— Eu nu am nimic, mămico dragă, nu vezi că sunt destul de bine? Dar câteodată prefer să lucrez ceva de mână sau să citesc ceva, decât să-mi pierd timpul cu plimbatul!

Și astfel fata ascundea totdeauna adevăratul motiv, abătându-se pe nesimțite dela discuție. De multe ori mama rămânea de bună voie singură acasă, numai și numai cu gândul de a face posibilă mergerea fiicei sale la plimbare sau în vreo vizită.

Sufletul mamei era foarte frământat, căci bănuiala ei se adevăra pe zi ce trecea mai bine. Nedumerită, își puneă singură întrebarea: „De ce mă evită fata mea când vreau s'o însoțesc?”. Până când într'o zi, se adresă insistențt fiicei sale, rugând-o cu toată căldura de mamă:

— Copila mea, dacă te sfinști să-mi destăinuiești mie sufletul tău, cui crezi tu că poți face lucrul acesta? Pe cine crezi tu că ai mai sincer pe fața pământu-

lui care să te înțeleagă, să-ți vrea binele, să te iubească mai mult decât mama ta? De ce te sfinști de mine, copila mea? Spune-mi, te rog, de ce te indispui de cum te simți în prezența mea?

In fața acestui apel așa de delicat, fata nu mai putu rezista și răspunse:

— Ah, mămico, cu toată străngerea de inimă, m'am hotărît totuși să-ți spun adevărata cauză: îmi este rușine să mă prezint cu tine undeva, pentru că ai niște mâini așa de urite! Și vezi, asta mă jenează pe mine!

Fără nici cel mai mic reproș, mama adresă copilei cuvinte de o sfâșietoare duioșie:

— Oh! Copila mea! Șezi te rog, pușin, aci lângă mine, și-ți voi spune astăzi povestea acestor mâini urite, care îți producție atâtea neplăceri: E cam mult de atunci. Tatăl tău plecase în războiu și nu se mai înapoiase. Fără număr au fost greutățile pe cari le-am întâmpinat. Rămasă singură și cu tine mică de tot, că de abia aveai câțiva anișori, m'am străduit să muncesc în tot felul, numai să te pot crește cât mai bine.

Eram la ferma noastră dela țară. Era primăvara. In fiecare zi, eu te adormeam, te lăsam în casă și apoi mă duceam cale îndepărtată de îngrijeam de semănături și zarzavaturi. In ziua aceea par'că m'am despărțit mai greu ca oricând de tine. Te priveam cum dormeai și nu știu de ce aveam o presimțire că nu fac bine să te las singură; dar trebuia să plec, căci buruenile tindeau să năpădească semănăturile.

Abia ajunseseam la locul către care pornisem când, privind îndărăt, am văzut un nor gros de fum ce se ridica spre cer. Ca eșită din minți am pornit-o înapoi, fugind cât mă țineau picioarele. Calea era cam lungă. Mi-am dat seama că focul era într'adevăr la noi. Cum luase casa foc, nu mi-am explicat nici până in ziua de azi.

Ajunșă însfârșit, am observat că vecinii mai scoseseă ceva mobilă. Focul se întefise. Cel dintâi gând al meu și cea dintâi întrebare a fost: „Unde este copila mea?”. Oamenii din jur neștiind nimic, se întrebau îngroziti: „Cum? A fost un copil înăuntrul? Unde este?”. Atunci fără o clipă de răsgândire, m'am repezit în vâltoarea flăcărilor. Am simțit câteva mâini cari au căutat să mă oprească, dar nu a fost chip. Te-am găsit. Focul nu pătrunsesse până în camera ta. Dormeai ca un îngerăș nevinovat. Te-am înfășurat într'un macat gros și am căutat să ies cât mai de grabă. Dar spre ieșire, focul cuprinsese totul. Fumul îmi lăcră-mase ochii de tot, de nu-i mai puteam deschide. Mi se tăiasse respirația... eram amețită, gata să cad în mijlocul flăcărilor. In momentele acelea de disperare, când nu știam pe unde să fug mai repede, o grindină s'a prăbușit peste brațele mele cu care te înconjuram. Jarul de pe lemnul înflăcărat mi-a ars mâinile. Ingrozită, m'am năpustit spre pragul casei, fără să mă mai uit nici la fum, nici la foc. Cum l-am trecut, am căzut la pământ în nesimțire. Când mi-am revenit, eram într'un spital. Mâinile îmi erau bandajate, iar fața acoperită. O îngrijitoare stătea la căpătâiul patului. Am suferit mult. Rana a trecut, dar au rămas aceste semne care-ți fac fie astăzi atâta întristare, semne ce te fac să te jenezi și să roșești

MAMEI

E-a mamei fericire
Când cu toții o iubim;
Ea-i gata de jertfire
De am ști s'o prețuim!...

Când pe genunchi ne ține,
Le sânu-i când ne-a strâns,
E un isvor de bine
Și rădem după plâns...

Și pururi către Domnul
Ne 'mbie glasul său —
Ne face dulce somnul
Ne-abate dela rău.

O, Doamne, pe-ori ce mamă
Ce crește iubitor
Un prunc, o ia în seamă,
Când vei veni pe nor.

Vlad Mocanu

când mama ta e lângă tine. Da, scumpa mea copilă, iată care este trecutul acestor mâini, a căror urîțenie reprezintă prețul vieții tale!

Auzind întâmplarea aceasta — nici pe de departe bănuită — fata s'a simțit profund mișcată, a căzut cu genunchii în fața mamei sale și cu vorbe tremurânde a zis:

— Scumpă mamă! Din tot sufletul te rog să mă ierți pentru purtarea mea necuviincioasă. De astăzi, mâinile tale sunt pentru mine cele mai frumoase mâini din lume. Le-a sărutat mult și de atunci vorbea tuturor despre întâmplarea mamei sale.

Ceeace determinase pe această mamă să intre în foc pentru salvarea copilei sale, a fost iubirea și numai iubirea ei profundă de mamă. Și câtă recunoștință îi datora fiica sa! Dar atâta timp cât ea nu cunoscuse misterul mâinilor rănite, ea nu putuse să dea nicio importanță acestui fapt. În loc să-l prețuiască, îl disprețuia și respingea orice ocazie de a vedea, ea, și împreună cu ea și alții, semnele de pe mâinile mamei sale. Demnă însă i-a

fost atitudinea la auzul adevărului, necunoscut pentru ea. În fața iubirii mamei sale, n'a putut decât să regrete purtarea sa din trecut, să se umilească și să se schimbe.

Cu cât mai presus este iubirea lui Dumnezeu, manifestată în planul de mântuire! Ne dăm noi seama de profunzimea acestei iubiri? Am pus noi vreodată Domnului Hristos întrebări de mirare ca: „De unde ai aceste semne pe mâinile Tale? Cine Ți-a strâpuns picioarele și de ce?” Sau dacă nu, dat-am noi ascultare la Cuvântul Său care descoperă tuturor adevărul — cauza rănilor Sale — Cuvânt al cărui rost este tocmai acela de a ne schimba atitudinea față de El, care S'a rănit pentru noi? Mulți sunt cei cari nu știu că acele răni au fost făcute pentru ei, pentru salvarea lor dela o moarte sigură și că din cauza acestor răni făcute pentru ei, ei se feresc și se rușinează de Binefăcătorul lor. A fost un timp când Domnul Hristos nu prezenta pentru mine nicio însemnătate, nicio atracție. Il vedeam ilustrat, agățat pe lemn și cu cununa de

spini pe cap; dar lucrul acesta nu mă interesa, nu mă impresiona deloc, ca și cum între această jertfă și mine nu ar fi fost nicio legătură. Confirmam prin aceasta ceace spusese profesii din vechime, că se va zice despre Domnul: „Noi am crezut că este lovit de Dumnezeu (pentru vina sa personală) și smerit“.

Oh, dar după ce am cunoscut taina rănilor Lui, răni cari au sângerat pentru iertarea păcătorilor mele, ce nu puteau fi iertate altfel; când am aflat cauza pentru care mâinile Sale au fost strâpune de junghiul piroanelor, inima mea a fost profund mișcată! Astăzi, întreaga-mi ființă se pleacă cu adorațiune, și recunoștință în fața acestei iubiri fără de seamăn! Și când va sosi ziua întălnirii noastre, voi lua acele mâini strâpune, mâini de alții batjocorite și disprețuite și cu mult respect le voi săruta și voi zice: „Aceste mâini au fost rănite, în clipa când m'au smuls din focul în care mă pierdeam“.

G. Graur

DORUL NATURII

Adie vântul prin poieni
Și'n ramuri saltă'n albe zori
Un cântec, ce de multe vremi
Adună pasări prîntre flori.

Răsună firea'n dulce svon:
„Vine iubitul nostru Domn!
„Se-arată Marele-Impărat,
„Ca să refacă-al Său regal!“

Rostogolindu-și apa lor
Prin munți, prin văi, prin val de mări,
Pâraie poartă-un vechiu fior
Ce umple bolta de chemări.

Și tot mai tare-aud un svon:
„Vine iubitul nostru Domn!
„Se-arată Marele-Impărat,
„Ca să refacă-al Său regal!“

Iar norii, slujitori cerești,
Detună svonul pe pământ.
Răsună case 'mpărătești
De-același vesel, dulce cânt.

Și astfel ceruri și pământ
Strigă: „Să vie Domnul Sfânt,
„Să vie Marele-Impărat,
„Ca să refacă-al Său regal!“

Dumitru Florea

DE VORBA CU COPIII

Când în albastra zare sus
Mai cald e-al zilei soare
Și vin din sud și din apus
Dragi, pasări călătoare,

Atunci când mugurii se-arăt
Și prind cașii floare,
Când s'a topit orice omăt,
Știți voi ce vine oare?

Un nou răspuns acum aștept:
Știți voi învățătorul
Ce-a strâns copii ca voi la piept
Și le-a atins căpșorul?

El a venit smerit și blând,
Și-a suferit în lume,
A învățat — desculț umblând —
Știți voi divinu-l nume?

Și iar vă 'ntreb iubiți copii:
Când semne sunt în stele,
Și cum stă scris în profeții
Vin timpuri tot mai grele;

Când furi se scoală peste furi
Și soli, ce nu-i poți ține,
Duc vestea bună peste mări,
— De sus, știți cine vine? —

Ion Dinescu

Nr. 70 Doi frați au primit dela tatăl lor ceva bani de buzunar. Unul a primit cu câțiva lei mai puțin, pentru că era mai mic, Cel mare, mai lacom, se adresează fratelui său: „Ionel, dă-mi un leu din banii tăi ca să am dublu decât tine!”. Ionel stă puțin pe gânduri, și-i răspunde: „Ba dă-mi tu un leu ca să avem amândoi la fel!”. *Câți bani a avut Ionel și câți a avut fratele său mai mare?*

trimes de *Zaharia Marian*, Tecuci.

Duelul orbilor

Două persoane, legate la ochi, se țin cu mâna stângă, iar în mâna cealaltă țin câte un sul de hârtie. Una din ele întreabă: „Ești gata?”. Când cealaltă răspunde „da” începe lupta. Fiecare încearcă să lovească pe celălalt la cap, ferindu-se în același timp, instinctiv, de loviturile adversarului în tot timpul luptei persoanele se vor ține cu mâna stângă.

trimes de *Reanu*.

Curiozități aritmetice

Dacă înmulțiți orice număr cu 9 și adunați cifrele cari alcătuiesc rezultatul, tot peste cifra 9 veți da.

trimes de *Petrache Mocanu*, Nicolești.

***

Înmulțiți oricare cifră dela 1—9 cu 9, iar rezultatul înmulțiți-l cu numărul 12345679 (cuprinde toate cifrele dela 1—9 afară de 8), rezultatul final va fi un număr alcătuit numai din cifra cu care ați înmulțit la început pe 9. Exemplu:

$$\begin{aligned} 6 \times 9 &= 54 \\ 54 \times 12345679 &= 666666666 \\ 7 \times 9 &= 63 \\ 63 \times 12345679 &= 777777777 \end{aligned}$$

trimes de *Robert Müller*, Iacobeni.

***

Ș A R A D E.

Nr. 68 De mă citești așa cum sunt
Evangelist fui pe pământ,
Și dacă invers voiu fi luat,
Arăt unealtă de lucrat.

trimes de *Stoian Burtavel*, Braniștea.

Nr. 69 Partea 'ntâi de vei căta
Toamna 'n cramă-o vei afla.
A doua 'n casă-i nelipsită:
De croitor e folosită.
Tot cuvântu 'mpreunat
E podoabă la bărbat.

trimes de *Em. Dașoveanu*, Galați.

Nr. 71 Sntmncsrhnrscnmdnjnrltr.

Formați 5
proverbe cu-
noscute din
numerele
precedente.

Cnsmstcntrtlmncprc.
Lplhnşschmbdrnrvlb.
Llnstcndlltrncfl.
Cnlcrltrnmşc.

trimes de *Maricela Harasim*, Manolești.

Aritmograf

3. 10. 2. 18.	oraș în Asia Mică.
13. 11. 2. 15. 2.	aliment dulce.
11. 3. 6. 2. 19.	fiu al lui Noe.
5. 8. 15. 11. 2. 15.	poștaş.
8. 15. 11. 2. 15.	general evreu.
10. 2. 8. 5. 11. 18.	filosof grec, sec. V.
19. 17. 13. 3.	apostol (din cei 12).
11. 14. 1. 8.	fluviu în India.
14. 11. 9. 2. 10.	metal.
2. 10. 11. 16. 11.	profet.
15. 2. 14. 3. 14.	ilustru scriitor francez.
11. 2. 20. 8. 11. 7. 11.	călugări.
13. 2. 14. 5. 11. 9. 17. 6.	general, om de Stat rus.
11. 3. 4. 11.	capitala Moldovei.
11. 14. 3. 13. 11. 5. 8.	dușmanul amicului.

Nr. 72 Inițialele de sus în jos, dau titlul uneia dintre revistele cari v'au căzut în mână dela începutul anului până acum, iar finalele dau numele redactorului acelei reviste.

trimes de *Ioanin*, Ploești.

tr'un	tă	de	da
ci	te'n	ni	re
man	în	duș	cre
cio	con	nu	liat

Nr. 73

Formați un
proverb.

trimes de

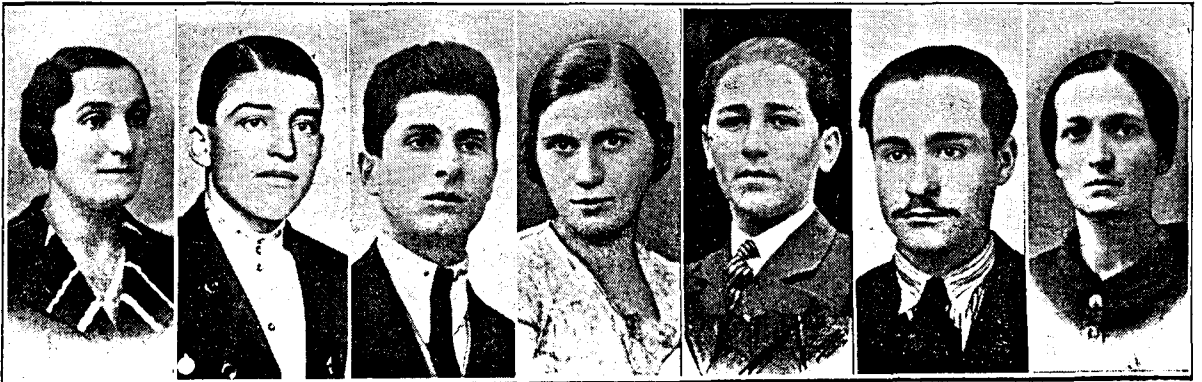
C. Stoica
Curțioara

Deslegătorii jocurilor din numărul trecut

Deslegătorii al căror nume este pus în paranteză, n'au deslegat toate jocurile.

ALEXANDRIA: (A. Drăgușin), (Georgeta Drăgușin), (Șt. Drăgușin), (Tabita Drăgușin), (Traian Drăgușin), (Teodora Nicola); **APATEU:** Bota Saveta, Bota Teodor, Botaș Ioan, Botaș Măriuța, Indricău Axentie jun., Indricău Ecat. jun., Indricău Ecat. sen., Indricău P., Indricău Sab., Malița Liță, Malița P., Malița Sofie, Malița Traian, Mangu Alex., Mangu Marioara, Papp Luiza, Rus Floare, Rus Maria, Marioara Zelenak; **ARAD:** (I. Cazan); **BACĂU:** (Norica Celante), (Elena Melciuk), Maria Munteanu; **BAICOIU:** Cornelia Nistorescu, Olga Nistorescu; **BALTA SARATA:** (D. Diniță); **BALTI:** (M. Broitman); **BARABOI:** (I. Apreotesei), Filip Vasile; **BARLAD:** D. Luca, Gh. Luca, Lidia Luca, Maria Luca, (Cucos Neculai), (Elena Siminescu), (I. Siminescu); **BAZARGIC:** Fany Marceva, Nady Marceva, N. Mitrea; **BISTRIȚA:** Volumia Mihăilă; **BORDEȘTI:** (L. Ghorghiță), (Maria Ghorghiță); **BOTOȘANI:** V. Adumitrăceșe, Tinka Ajutoșiță, I. Amaric, Maria Amaric, Baciu Const., Elena Dănilă, Gh. Dănilă, Eugenia Moldoveanu, Elena Nedelcu, M. Nedelcu, Alex. Pomârleanu, Maria Pomârleanu, Sofica Pomârleanu, Florica Teslaru; **BRAILA:** D. Constantinescu, Magd. Constantinescu, Eugenia Oatu, Loida Oatu; **BRĂNEȘTEA:** I. Burtavel, Lica Burtavel, S. Burtavel; **BUCUREȘTI:** Fl. Alexandrescu, Gh. Amarandi, Magd. Amarandi, S. Anastasiu, D. Anton, Lizica Anton, Anette Ardeleanu, I. Barbu, Lenuța Câmpean, Marioara Câmpean, Elena Cernescu, T. Crăciunescu, (Doroței Mihai), (V. Duce), Aurora Dumitrescu, G. Eftimiu, I. Epurescu, Olimpia Epurescu, Jeny Georgescu, M. Georgescu, (Gheorghe Florica), Lizica Gheorghîță, N. Gheorghîță, Gh. Grassu, G. Graur, Oprica Graur, G. Grigorescu, I. Grigorescu, (Maricica Ionescu), Marioara Ionescu, Ionescu Marietta, O. Ionescu, Fiffi Isvoranu, M. Marinescu, P. Marinescu, Ec. Mateescu, Viorica Matei, I. Mihăescu, M. Mihăescu, Didy Mocanu, Emilia Mocanu, G. Mocanu, Nelly Mocanu, (Elena Munteanu), M. Pârvan, T. Pârvan, D. Paulini, R. Paulini, Lenuța Petrescu, Elena Petroianu, I. Popa, Tatiana Popa, Valerica Popa, Ecat. Rădoi, Eliza Rădoi, Florica Rădoi, I. Răznoveanu, Eufrosina Săvescu, I. Scrobotovici, Stella Stan, Tincuța Stănescu, I. Ștefanov, (Nic. Teescu), (Lydia Theodorescu), (Maryetta Theodorescu), (Petra Theodorescu), D. Theodosiu, Elena Theodosiu, T. Theodosiu, Victorița Theodosiu, A. Thomas, Ruth Thomas, I. Vasilescu, Oprica Vasilescu, Marioara Udrescu, V. Udrescu; **BIHUȘI:** G. Bodor, Iulișca Bodor, V. Marian; **BUZĂU:** Sylvia Olteanu, (Lenuța Teodorescu), (Victoria Teodorescu); **CAILĂ:** (Marioara Gaureanu); **CALĂRAȘI:** Pompilyus Serxza; **CAMPINA:** (I. Dogaru), N. Lepedeanu; **C-LUNG-M.:** Elena Arghir, Marioara Arghir, L. Constantinescu, Maria Gavrilcscu, Ecat. Niculescu, I. Ruseff, Lola Ruseff, Cornelia Smărăndescu; **CALINEȘTI:** (C. Bratu); **CAPU-CODRULUI:** Augustina Boșca, Olga Boșca, Cocuța Catargiu, Domnica Catargiu, D-tru Catargiu, T. Catargiu, C. Răvnic, Euf. Tiron, Gh. Tiron; **CARANSEBES:** (Gh. Răduț); **CARA OMER:** Gr. Enache, Ecat. Enache; **CERCHEZU:** Anuța Enache, I. Enache; **CERMEIU:** I. Ban, M. Ban; **CERNAUȚI:** Andrieș Aurel, Andrieș Constanța, Andrieș Const., Bălan Eugenia, Bălan Jeny, Botnar Aneta, Catargiu Aglaia, Ceapec Elsa, Ceapec Georg, Ceapec Liza, Ceapec Willi, Cereb Mina, Ciohodaru Marcela,

Ciohodaru Toma, Constantiniuc Vasile, Cosnița Elena, (Cosnița Șt.), Costiuc Aurora, Costiuc Ioan, Cricilevici Elena, Cricilevici Ioan, Curec Ioan, Curec Tănase, Dănilă Elisabeta, Dărie Iosefa, Dărie Vasile, Diacomeli Ștefi, Dumitraciuc Iordache, Gerber Else, Gerber Olga, Grosu D-tru, Grosu Ioan, Grosu Marta, Grosu Sabina, Grosu Vasile, Heuhert Erna, Heuhert Johan, Hrehor Elena, Hrehor Mihail, Iablonschi Anna, Iablonschi Marian, Ieremia Lina, Iliescu Anastasia, Iliescu I., Iliescu Jeni, Iliescu Lidica, Kăstner A., Kăstner M., Klein E., Klein Mina, Knebel Carol-Prisaca, Knebel Fani, Knebel Olga-Prisaca, Knebel Tobias, Knittel Anton jun., Knittel Anton sen., Knittel Carol, Knittel Johanes, Knittel Lidica, Knittel Rozalia, Leonte Ioan, (Const. Malek), (Ecat. Malek), (Iosif Malek), Manchen Elena, Manchen Gottfried, Manchen Mihail, Manchen Mitzi, Melnic Toader, Miriucă Arsenia, Miriucă Tănase, Müller Mitzi, Müller Robert, Niculescu Petru, Onescu Maria, Oresciuc Margareta, Oresciuc Șt., Pirsariuc Maria, Pivie D-tru, Pivie Ioan, Pivie Ioana, Popescu Augustina, Popescu Mihail, Reinheimer Ella, Reinheimer Ernst, Schüttelbauer Rozalia, Schüttelbauer Rudolf, Schüttelbauer Ștefi, Schüttelbauer Terezia, Scripcar Aurel, Scripcar Domnica, Scripcar Gh., Scripcar Marghioala, Scripcar Petru, Scripcar Vasile, Scripcar Veronica, Spitzu Claudi, Stark Victor, Stepan Helma, Stoler Ana, Stoler Gh., Tibulschi Anna, Tibulschi Simion, Tremel Elfriede, Tremel Iosif, Tremel Lulia, Tremel Terezi, Veg Jacob, Veg Liza, Voicu Elisabeta, Voicu Ilariu, Voicu Ioan; **CETATEA ALBA:** (Ecat. Alexe); **CHERLEȘTI:** (Ioana Dadu), (Ionel Dadu), Fl. Stănoiu, Ioana Stănoiu, Mitra Stănoiu; **CIUBARA:** (Th. Burbulca); **CIUPERCENI:** (Gh. Barciu), **CIUPERCENII VECHI:** Lenuța Fudulu, Marioara Fudulu, Catina Oacheșu, Costică Oacheșu, I. Oacheșu, Marița Oacheșu; **CIUTURA:** (M. Iovănescu); **COCORAȘTI:** Constanța Petrescu, M. Stanciu; **CONSTANȚA:** Lucreția Munteanu, Verona Munteanu; **CORBU NOU:** N. Nicolescu; **CRAIOVA:** Lizica Antonescu, T. Antonescu, G. Belegante, T. Buriu, Cornelia Ciochină, Mimi Cladoveanu, Valeria Demetrescu, Victor Filip, Viorica Filip, (L. Gheorghior), Lucia Ghițescu, Lydia Ghițescu, N. Ghițescu, E. Isvoreanu, Marioara Isvoreanu, F. Konrad, R. Konrad, (I. Muscu), I. Păunescu, I. Petraș, I. Răducan, Lily Rezeanu, R. Rezeanu, A. Ruiu, Sevastița Ruiu, Lucia Sandu, P. Sandu, (C. Stănculescu); **CRANGENI:** Al. Costache, M. Militaru, I. Vasile; **CURȚIȘOARA:** (Olimpia Paraschivescu), Aurica Preda, Marița Preda, I. Radu, Al. Ștefan, (Ana Stoica), (D-tru Stoica), (Elisabeta Stoica), I. Tologae; **CUZĂVODA:** (Anica Baicu), (Gherghina Baicu), Sanda Mihai; **DEVA:** Ciocan Petru; **DOBROTTINETI:** (Gr. Ciurea), (Vasilica Ciurea); **DOLJEȘTI:** (Mihai Gherasim); **DOROBAȘTI:** (M. Ungureanu); **DROCHIA:** (A. Gandermann); **FAGORAȘ:** (Al. Mustafa), (Olga Mustafa); **FOCȘANI:** C. Mihai, Maricela Mihai, I. Butnaru, Maria Butnaru; **FURCULEȘTI:** (Fl. Lepădatu); (Aurora Filipescu); **GALAȚI:** Alexe Const., Alexe Elisabeta, I. Alexe, Olimpia Alexe, Tabita Alexe, Vasilica Calapod, Maria Cloricu, T. Cloricu, D-tru Constantinescu, N. Constantinescu, Eugenia Cristea, N. Cristea, Cornelia Dașoveanu, Em. Dașoveanu, Elena Gherghina, I. Gherghina, Elena Grigoraș, I. Grigoraș, Lidia Grigoraș, P. Grigoraș, Vasilica Grigoraș, C. Ionescu, Mădița Mateescu, Constantinescu Neacșu, (I. Olaru), Gh. Paveliu, M. Petrescu, Maricica Șchiopoaia, V. Șchiopoaia, Marioara Strâmbeanu, Arghirița Teodoru, Fănică Vasiliu, M. Vasiliu, Steluța Vasiliu; **GRIGORENI:** I. Săndulescu, Șt. Săndulescu fiul; **GRIVIȚA:** (Ilie Tânjală), (Ioan Tânjală); **GURA HUI-MORULUI:** Miliesena Catargiu; **IASI:** G. Ardeleanu, Al. Băltă, Lucreția Beșleagă, Maria Cogălniceanu, V. Cogălniceanu, Eleonora Coman, Maria Crețu, Aneta Făurescu, David Făurescu, Ilaș Gheorghe, Vatița Leuța, Machles Benhard, Machles Weidenfeld, Ecat. Mi-

(Elena Apreotesei)
Baraboi
(Bălți)

Gheorghe Șteblea
Vlădeni
(Brașov)

(Ioan Mihălescu)
Râncezi
(Prahova)

Netty Bujor
Tecuci

Gheorghe Indricău
Apateu
(Arud)

Emanuel Grigoraș
Galați

(Pollicsenia Paavil)
P. Neamț

hăilescu, I. Mihăilescu, Maria Mironescu, Gh. Mocanu, I. Mocanu, Maria Mocanu, Mariana Mocanu, Lenuța Oanea, Sofia Răileanu, Margareta Ștefănescu, A. Tănase, Olga Vasiliu; MACEA: Ardelean Gh., (Iafet Ardelean), Miron Căzan, P. Căzan, (Crișan Floarea), (I. Crișan), (Floarea Mara), (I. Mara), (Maria Săbău), (Șt. Săbău); MANOLEȘTI: (I. Bompă), (Aneta Călin), (Elena Călin), (Paraschiva Călin), (Șt. Călin), (Lenuța Harasim), (Florica Harasim), (Maricela Harasim), A. Puiu, O. Puiu, Elena Rău, V. Rău; MARGHIA: (Florica Mateescu), (Traian Mateescu); MARGINEII DE JOS: (Tănase C. Mateescu); MEDJIDIA: (Matilda Barbu), (Dobro Florian), (F. Ianculescu), (Sândica Ianculescu); MISLEA: (Fl. Stoica); MOLNEȘTI: Estera Bujor, Gică Bujor, Maria Bujor, Th. Bujor, Gh. Burdulea, Anny Vicente, (Constanța Zamfir), (Ionel Zamfir); NECȘENI: (Domnica Apetria), (A. Barbalată), (Maria Gagea), (P. Gagea), (Tabita Juvală), (I. Timofți); NEGOEȘTI: (N. Rădulescu); NEGRU-VODA: Gh. Bataligă, Nuța Bataligă; ORAVIȚA: Roșu Silviu; PALILULA: (Ilie Ioana); PEȘTERA: (D-tru Banu), (Marioara Banu), (Rădița Bolboceanu), (Marioara Căruntu), (Neguța Căruntu); PETROȘANI: (Tery Halom), Olga Irod; PIATRA NEAMȚ: I. Badiu, P. Badiu, (Em. Bocancea), (Elena Catană), (Gh. Catană), Marcella Corbu, (Marieta Corbu), (Mihai Corbu), T. Corbu, I. Iftimie, Maria Iftimie, D-tru Roșca, Elena Roșca, A. Ruțiu, Clara Ruțiu, Maria Smântână; PITEȘTI: G. Ciobanu, Olga Silvestru; PLOEȘTI: Gh. Andreescu, (Avram Aneta), Avram Gabriela, (Bărbulescu Filică), (Bărbulescu Milu), (C. Busuioc), (Katty Busuioc), Gh. Constantinescu, Aurelia Gheorghită, D. Gheorghită, (F. Ionescu), Gh. Iuga, Iuliana Iuga, (Elisabeth Mihăilescu), Lidia Moiescu, (Timotei Negoită), (G. Panțeru), (Nicu Panțeru), Ioana Pătrașcu, (Cornelia Rotaru), Didy Stănescu, Marioara Stănescu Toader Vlad; POENEȘTI: (Constantin Băcă); POLICIORI: Gicu Olteanu; PORCU: Ionel Mihăiescu; PRINCIPESA ELENA: (Ilie Mihăilescu), (Vasilică Mihăilescu); PUCIOASA: Nelu Marian, Cornelia Miulescu, Lidia Miulescu, Magdalena Miulescu; RADAUȚI: Ioan Danțos, Iuliana Danțos, R. VALCEA: Maria Mineff, (D-tru Tomescu); ROȘIORI DE VEDE: Elena Nedelcioru; ROZNOV: F. Ghitta, V. Ghitta; RUNCU: (Sofica Dumitrescu); SEACA: F. Caraivan, Gh. Răsfugitu; SEPREUȘ: (Gh. Chebeleu), (I. Chebeleu), (Ghizela Kiș), (I. Kiș), (Anicuța Matea), (Ecat. Matea), (Măriuța Matea), (P. Matea), (Florița Părv), (Măriuța Părv), (M. Părv), (Sofia Părv), Florița Petraș, (I. Petraș), (M. Petrășescu), (T. Petrășescu), Fl. Stana, Florița Stana, (Ion Stana), (Mihai Stana), (Teodor Stana), (Catița Ștefan (Ioan Ștefan)); SFANTUL ANDREI: (Maior Alexandrescu); ȘILCAU: Moș Petru; SILISTRA: (Nicolae Ganea); SINEȘTI: (Ionica Benei); SLATINA: Lydia Marinescu; SLATIOARA: Dumitru Ciocărlan, (Gheorghe Drăghici); SOLONT: N. Pruteanu; STANCEȘTI: (Leonița Călin), (Lidia Călin); SPATAREI: (I. A. Luca); STRUNGA: (Domnica Ranghiuc), (Maria Ranghiuc); TAMBOEȘTI: Căți Niculescu, Tabita Niculescu, Olimpia Stănescu, Paul Stănescu; TARGOVIȘTE: (Gicu Cristescu), Constantin Florescu, Marioara Florescu, Elena Ianculescu, (Silvia Popescu); TARNOVA: Moisei Bucharestchi; TECUCI: Iorgu Bujor, Mihai Bujor, Jenica Hăncu-Bujor, Zaharia Marian, Ecaterina Pău, Stela Pău, Costică Radu, Ghiță Radu, Mitiță Terchi, Teodor Tudor, Victoria Tudor; TIMIȘOARA: (Sajtos Iosif), (Jean Tăchici); TRAIAN: (Constantin Nedcu); TURCULEȘTI: (Aurora Filipescu); T. MAGURELE: (Paraschiva Drăguloiu); T. SEVERIN: Elena Popa, C. Trașca; TURTUCAIA: (Marioara Eftimiu); (Liupea Eftimiu); TUTOVA: (I. Buzea); URLETA: Lenuța Comănescu, (Elisabeta Ipan), Ion O. Marin, (Ion A. Marin), Gh. Mocanu, Frusnica Stoicescu; VALEA CALUGAREASCA: (Nic. Mihăilescu); VAMA: Nistor Istrate; VARVORUL: (M. Puțoreanu), (N. Puțoreanu); VASLUI: (Aneta Filote), (Tincuța Filote), Natalia Ieremia; VIZIRU: D. Gheorghită, Al. Hagiu, (D. Hagiu); VLADENI: Sabina Micu; VODA CAROL: (C. Penescu); ZIDURI: Fănică Mazilu, Sofia Mazilu.

***

Au mai primit câte un premiu următorii deslegători:

ALEXANDRIA: (Estera Drăgușin); BACAU: Constantin Munteanu; BOTOȘANI: Marioara Moldoveanu; BUCUREȘTI: Lydia Crăciunescu, Gabriela Paulini, Anton Rădoi; CERNAUȚI: Andrieș Angela, Radu Ieremia, Voicu Claudy; DEJ: Mihail I. Hariuc; GALAȚI: Tănase R. Mateescu; PLOEȘTI: (Elza Borody); T. SEVERIN: Eugen I. Mazilu.

***

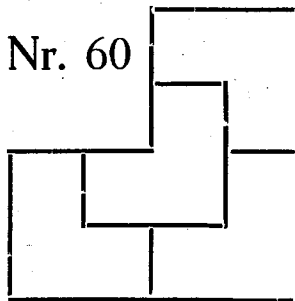
Dintre 655 de deslegători, tot cernăuțenii au reușit să se claseze în frunte cu 116; dovadă că la dansji n'au fost călduri prea mari și prin urmare, n'au fost siliți să se refugieze la munte sau la mare... ca bucureștenii (multumiți numai cu 79). Pare că bucureștenii după ce se odihnesc, pot face minuni! Atenție actualilor frunțași! Urmează apoi Galați cu 37 deslegători, Craiova cu 28, Iași cu 25, Plocești cu 24, Sepreș cu 23, Apateu cu 20, Piatra-Neamț cu 17 și Botoșani cu 15.

Felicităm orașele cari au reușit să avanseze și salutăm pe cele cari au apărut pentru prima dată la clasament.

Bucureșteni în trecere prin Rusciuc (Bulgaria).

Soluțiile Jocurilor

Nr. 60

Nr. 61 A avut 17,50 lei.

Nr. 62 Cine are carte, cica are parte (cine are carte, cica are parte).

Nr. 63 Tatăl are 32 ani, și fiul 8 ani.

Nr. 64 Cain, Daniel, Goliat, Faraon (Vechiul Testament); Caiafa, Iuda, Luca, Saul (Noul Testament).

Nr. 65 Albină (alb în ă). Nr. 66 Dela mâna No. 2.

Nr. 67 Aron (nora).

Atragem atenția deslegătorilor că de data aceasta tragerile s'au făcut numai dintre cei cari au avut fotografiile depuse la Redacție. Cum pe viitor se va proceda la fel, doritorii de a lua parte la aceste trageri au tot interesul să trimească cât mai repede fotografie d-lor.

Puterea obișnuinței

Bancherul X..., în timp ce verifica un lung șir de cifre, pune mâna pe telefon și cu ochii tot la cifre, zice:

— Alo, gara? Informațiuni?

— Da, domnule, răspunde o voce îndepărtată.

— La ce oră am un tren mai pe seară pentru Sinaia?

— 19 și 45.

— Lăsați-l la 19 și-l iau.

Un hohot de râs din capătul celălalt al firului, trezi pe bancher care se credea la Bursă.

Intre șomeri

— Am un prieten care duce o vieță stranică: umblă toată ziua numai cu automobilul și are totdeauna buzunarele pline de bani.

— Atunci, e milionar!

— Nu, e taxator la autobuze.

Costică, deși e băiat cu milităria făcută, se ține numai de pozne. Vrând să ia peste picior pe un doctor bătrân, caută să-l încurce cu următoarea întrebare:

— Domnule Doctor, de câțiva timp mi se tot urcă sângele la cap... Ce-o fi însemnând asta?

— Nimic mai natural, dragă domnule Costică. Natura tinde totdeauna să umple orice gol!

Stăpâna către noua servitoare:

— Fetico, cred că poți să te scoli singură dimineața. Să știi că la noi, la 7 se bea cafeaua cu lapte.

— Atunci, am să fiu totdeauna gata.

— Domnule încasator, d-voastră aveți o meserie grozavă. Imi închipui că toată lumea se ferește de d-voastră!

— Da de unde! Cei mai mulți, din contră, mă roagă să mai reviu altădată.

— Și tu Marcule, nu ți-ai luat niciun concediu în vara asta?

— Ba da. Mi-am trimis nevasta patru săptămâni la țară!

La școală.

Preotul e în toiul explicațiilor. Afară e timp așa de frumos, încât toți copiii nu pot urmări lecția și privesc cu jind pe geam, așteptând cu nerăbdare terminarea orei de religie, pentru ca să se poată sbate, liberi, nevăzuți de nimeni, în razele cele ispititoare ale soarelui ce străbate și în clasă. O elevă, nemaiputându-se stăpâni, se ridică și cu o voce dulce și rugătoare, se adresează profesorului în numele clasei:

— Domnule profesor, D-voastră ați fost totdeauna atât de bun cu noi și nu ne-ați refuzat niciodată când v'am cerut să ne faceți o bucurie. Și noi, pentrucă sunteți așa de bun, învățăm mai bine la religie decât la toți ceilalți profesori...

— Foarte bine, fetița mea, întrerupe preotul.

— Dar, am vrut să vă spun, domnule profesor... (se uită pe geam și după ea toate fețele și profesorul), uitați-vă ce frumos e afară și cum bate vântul și în clasă... ce cald este! Vă rugăm din toată inima, domnule profesor, să ne dați voie să mergem afară (toate fețele aprobă cererea, frecându-și mâinile de bucurie) și vă promitem că învățăm singure lecția pentru data viitoare! Da?

Profesorul, bun din fire, zâmbește, și după câteva clipe de gândire le spune:

— Am să vă pun o singură întrebare și dacă-mi veți putea răspunde, dar numai dacă-mi răspundeți, atunci am să vă dau drumul. Să-mi spună cineva „Câți îngeri sunt în cer?”

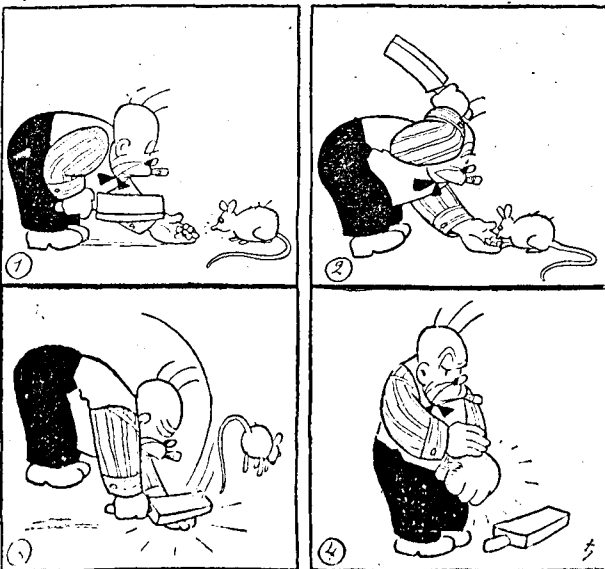
Toate fețele copiilor au început să se întunece. Dar tocmai când profesorul se credea scăpat de încurcătura și voia să-și continue lecția, o elevă din fundul clasei ridică degetul.

— E cum? Te-ai găsit tu să răspunzi? o întrebă mirat preotul.

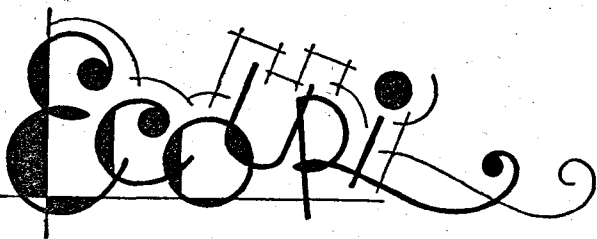
— Da, domnule profesor, eu știu! *In cer sunt de două ori mai mulți îngeri decât a tras Satana cu el când a fost aruncat pe pământ!*

— Dar câți îngeri a tras Satana pe pământ?

— Păi, domnule profesor, trebuie să vă țineți de cuvânt. Asta e o altă întrebare.

— În unele clinici americane, spre a evita schimbarea copiilor, se iau amprentele picioarelor dela sugaci. Nu se poate discuta, bine înțeles, de forma degetelor, care la sugaci este încă neprecisă, dar în locul acestora se iau conturile piciorușului. O copie rămâne în clinică și una o primește mama, căreia în același timp trebuie să i se ia amprentele digitale, spre a stabili care copil îi aparține.

— Bărbații au fost cei cari s'au pudrat întâi. Aceștia au fost trubadurii, cari în anul 1614 au apărut la târgul din St. Germain, pentru prima dată, mănjiți pe obraji. În anul 1795, numai în marea Britanie se găseau 50.000 de frizeri, cari consumau pe an nu mai puțin de 100.000 kg. din făina cea mai fină, în loc de pudră.

— Cineva care a căutat să-și găsească de lucru a lansat o mânășă pentru sărutat mâna. E o mânășă specială, care a cucerit simpatiile Parisului și Vienei. Ea nu diferă întru nimic de o mânășă obișnuită. Singura deosebire este că are la mâna dreaptă o clapă, care se deschide cu un buton și care lasă spațiul liber pentru un sărut pe mână. Această mânășă scutește doamnele cărora le place acest omagiu, să-și scoată mânășă în stradă și pe domni de contactul buzelor cu pielea glacé sau de antilopă, contact nu tocmai igienic (ca de altfel orice sărut pe mână).

— Menageria din „Jardin des Plantes“ dela Paris adăpostește o populație animală de peste o mie de specimene: vreo 350 de mamifere și 750 de păsări. Alimentarea lor se face în mod rațional științific. Se întrebuințează în medie anuală: 170.000 kg. de furaje, 38.000 kg. de grâne și semințe, 20.000 kg. de cartofi, 20.000 kg. de morcovi și sfeclă, 10.000 kg. de salate, varză și diverse legume, 20.000 kg. de mere, pere și struguri, 1.000 kg. de portocale, 300 ciorchine de banane, 1.000 kg. de fructe uscate (smochine, struguri, etc.), 80.000 kg. de carne, 7.000 de pâini, 5.000 de pești, scoici, crevete, etc., 5.000 kg. de lapte, 8.000 de ouă, 1.000 kg. de dulceață, miere, etc. În această socoteală nu intră ceace vizitatorii menageriei oferă de bună voie animalelor.

Grup din Galați.

MIRAVAN. — Ce departe e luna pentru unii muritorii! Bine înțeles că mai există și excepții...

CLARA RUȚUI. — Paza bună, trece primejdia rea și pentru credincioși. Credința cu imprudență — mai ales dacă știi că terenul este expus — sunt două puncte absolut diferite.

E. & N. CRISTEA. — Primit numai pe a domnișoarei.

AMARATUL VESEL. — Iată și numele Dv. publicat! Sunteți mulțumit? Problema a mai fost publicată.

CERCETAȘUL. — Sperăm că-l vom putea aranja. Mai încercați.

SFARMA PIATRA. — Sunt „bunicele“. Unul s'a mai publicat sub altă formă.

BRAVO. — Materialul trimis necesitând retușuri serioase, rugăm încă puțină răbdare.

G. A. IAȘI. — Prea multă aritmetică.

OTTO. — Indrăzneala ne bucură. Regretăm însă că nu vă putem bucura și noi pe Dv. Problema a mai fost publicată sub No. 13.

PACALA. — Se vede că aveți aplicație la acest gen de jocuri. Mai aranjați și alte proverbe, ca s'aveți din ce alege.

N. N. B. — Și totuși, dacă n'are rimă, oricâtă muză ar veni, de multe ori — cu muză cu tot — trebuie să rămâi modest, mai ales când Amicului. Este atât de impozant, încât ne e teamă să nu atragem nu poji evita cacofoniile (Din dumnezeiasca cadă)...

GH. BACANU. — Portretul e mult prea frumos pentru coperta prea mult atenția superiorilor Dv. cari, la un moment dat, ar putea să vă creeze dificultăți serioase.

Directori: V. FLORESCU.

Redactori: P. P. PAULINI Fiul

Redacția și Administrația, București 4, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116. Tel. 3-45-61.

AMICUL TINERIMII, revistă bimestrială.

Anul III, No. 5/1935. Abon. pe un an lei 48, un număr lei 8. Tip. și Edit. „C. E.“ București 4, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116.

MAMA

*Traducere
de
ILIE
IGHEL
DELEANU*

Cel mai frumos și scump cuvânt,
Ce-l zice omul pe pământ — e mamă!

Niciunul nu-i așa curat
Și cu'n cuprins așa bogat, — ca mamă!

Și e așa de prețuit
Din buze de copil eșit, — el, mamă!

Și'n ochii de copil citești,
Și'n sufletu-i senin găsești — tot mamă!

Și cărei dat fu acest dar
Avu al traiului nectar, — ca mamă!

Iar când pierdut-a darul sfânt,
Noroc nu are pe pământ... — o, mamă!

CARMEN SYLVA

CARMEN SYLVEI

Ca străluciri de zori divine
A fost regina 'ntre regine,
Robind și dând mult farmec vieții,
Mai mult decât pot da poeții !
Ea — gânduri noi ce luminară —
Nimb glorios purtat de-o țară,

Sosind, ne-aduse-atunci pe plaiuri
Iubirea care-alină vaiuri !
Lumina-I pururi străluci-va ;
Vis drag de-atunci a fost și fi-va
A României, Carmen Sylva !

Christa S. Traut